

FRIDOLIN STIER

Μετά μακράν ασθένειαν ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον τῇ 2-3-1981 ὁ διαπρεπῆς Γερμανὸς παλαιδιαθηκολόγος καὶ ἀνατολιστῆς Fridolin Stier, δόκιμος Καθηγητῆς τῆς ΡΚαθολικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Tübingen.

Ὁ ἐκλιπὼν Καθηγητῆς ἐγεννήθη τῇ 20-1-1902 εἰς Karsee τῆς Γερμανίας. Ἐσπούδασε Θεολογίαν καὶ ἀρχαίας ἀνατολικὰς γλώσσας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Tübingen, εἰδικευθεὶς βραδύτερον εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην καὶ τοὺς σχετιζομένους πρὸς αὐτὴν ἀνατολικούς πολιτισμούς εἰς τὸ Βιβλικὸν Ἰνστιτούτον τῆς Ρώμης καὶ εἰς Παλαιστίνην. Εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν εἰσῆλθεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ρωμαιοκαθολικοῦ ἱερατείου καὶ ἤσκησεν ἐπὶ τινα χρόνον καθήκοντα βικαρίου. Παρὰλλήλως δὲ πρὸς τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἱερατικῶν του καθηκόντων διετήρησε τοὺς δεσμούς του καὶ πρὸς τὴν πνευματικὴν του τροφὴν, τὴν ὡς ἄνω Θεολογικὴν Σχολήν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ἐξηρτήθη ἡ ὄλη ἐπιστημονικὴ του ἐξέλιξις.

Ἀσχοληθεὶς μὲ τὴν ἔρευναν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης συνέγραψε πολλὰς ἐπιστημονικὰς πραγματείας, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεβλήθη ὡς δόκιμος ἐρευνητῆς καὶ συγγραφεύς. Διὰ τοῦτο, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἐπιφανοῦς διδασκάλου του Paul Riessler (1933), ἡ ἐν λόγῳ Σχολὴ ἀνέθεσεν εἰς τὸν διδάκτορα τότε Stier τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τῆς κενωθεύσεως ἔδρας. Ἐν συνεχείᾳ οὗτος ἐγένετο ὑφηγητῆς, ἀλλὰ λόγῳ τῆς ὑπὸ τοῦ τότε καθεστῶτος — πρὸς τὸ ὅποιον δὲν συμφώνει — μετατροπῆς τῆς οἰκειας ἔδρας εἰς ἔδραν ἐθνογραφίας, ἡ ἀκαδημαϊκὴ του ἀνάδειξις καθυστέρησεν ἐπ' ὀλίγα ἔτη. Μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ἀποκατασταθείσης τῆς ἀκαδημαϊκῆς τάξεως, ἐξελέγη ὁ Stier τακτικὸς-Καθηγητῆς εἰς τὴν προσφιλῆ του ἔδραν τῆς ἐπιστήμης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (1946).

Κατὰ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίαν του διετήρει ἔντονον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐνημεροῦται ἐπὶ παντὸς θέματος σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιστήμης του καὶ νὰ ἀνανεοῦται συνεχῶς. Προσηνέστατος δὲ ὅπως ἦτο καὶ λίαν εὐγενῆς, προσείλκυσεν εὐκόλως τοὺς μαθητάς του πρὸς αὐτὸν καὶ κυρίως ἐκείνους οἱ ὅποιοι, προσερχόμενοι ἐκ βιβλικῶν ἢ γεινναζουσῶν πρὸς αὐτάς χωρῶν, θὰ ἠδύναντο νὰ τὸν διευκολύνουν εἰς τὰς ἐρεῦνας του. Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ὅτι τὸ κέρδος τῶν μαθητῶν του τούτων ἦτο ἀσυγκρίτως ἀνώτερον ἐκεῖνον τὸ ὅποιον ἀπεκόμιζεν ὁ ἀγαθὸς διδάσκαλος ἐξ αὐτῶν.

Ὁ Stier ἀπέδιδε μεγίστην σημασίαν εἰς τὸ κείμενον τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ ὅποιον περιέχει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐπιδιώκων δὲ πάντοτε τὴν ἐκ τῶν πηγῶν ἔρευναν καὶ βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ἐκπληκτικὸν γλωσσικὸν ἐξοπλισμὸν του, διεισέδωε μετὰ σχολαστικότητος πολλῆς εἰς τὰ βαθύτερα νοήματα τῶν θείων ρημάτων. Ἐπόμενον, λοιπόν, ἦτο, λόγῳ καὶ τῆς εἰδικευσεύς του καὶ τῶν ἐνδιαφερόντων του αὐτῶν, νὰ ἀσχολῆται πολὺ μὲ τὴν μετάφρασιν τῆς ἱεράς Βίβλου. Περισσότερον γνωστὸς εἶχε καταστῆ ἀνὰ τὸν χριστιανικὸν κόσμον ἀπὸ τὸ σπουδαῖον καὶ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του βιβλικὸν βιβλιογραφικὸν καὶ βιβλιοκριτικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, τὸ ὅποιον ἤρχισεν ἐκδίδων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951, ὑπὸ τὸν τίτλον «Internationale Zeitschriftenschau für Bibelwissenschaft und Grenzgebiete» (IZBG) καὶ εἰς τὸ ὅποιον ἔχει τὴν τιμὴν καὶ ὁ γράφων τὰς γραμμάς αὐτάς νὰ συνεργάζεται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ὁ Stier, διακρινόμενος καὶ διὰ τὰ ἀνθρωπιστικά του αἰσθήματα, ἔτρεφεν ἀπέραντον ἀγάπην πρὸς πάντας τοὺς χριστιανούς ἀνεξαρτήτως δόγματος καὶ ἐθνικότητος. Ἰδιαιτέρως

ἡγάπα τὴν Ἑλλάδα καὶ μάλιστα ὄχι μόνον τὴν ἀρχαίαν, ὡς συμβαίνει μετὰ τοὺς πλείστους Γερμανοὺς ἐπιστήμονας, ἀλλὰ καὶ τὴν σύγχρονον. Ἐσέβeto δὲ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν αἱ ὠμίλει περὶ αὐτῆς πάντοτε εὐφῆμως.

Ἐἶθε ἡ ὠραία ψυχὴ τοῦ ἀειμνήστου σεβασμίου Καθηγητοῦ Fridolin Stier, ἐνταφιασθέντος ἐν Tübingen κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἀγίου (τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας) Φριδολίνου, νὰ εὕρῃ ἀνάπαυσιν αἰωνίαν πλησίον τῶν ἀγίων μορφῶν τῆς Βίβλου, τὰς ὁποίας ἡγάπησεν ἐν τῇ ἐπιγίῳ ζωῇ του!

ΠΑΝΑΓ. ΣΙΜΩΤΑΣ

Καθηγ. Παν/μίου Θεσσαλονίκης